

Cihad Kök

*Kendime
Gelmeye
Gittim*

DESTEK YAYINLARI: 883
EDEBİYAT: 258

CİHAD KÖK / KENDİME GELMEYE GİTTİM

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalioğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Aralık 2017
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-346-1

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 29652
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
Odin İş Mrk. B Blok No. 403/2
Zeytinburnu / İstanbul

*Hiç beklemediğin bir anda çat kapı
yapacak mutluluk sana!
Evi temiz tut,
kendine çekidüzen
ver mutlaka!*

Cihad Kök

**Kendime
Gelmeye
Gittim!**

Hayat türlü oyunlarla sınarken seni bir tarafın olmak zorunda;
bana söz ver, sen kazanan tarafta olacaksın mutlaka.

Onca şeye göğüs gerip, onca zorluğa başkaldırman ve tüm
bunların yanında hep güçlü olman gerekir.

Hayır, zor değil! Yapılabilir... Ben inanıyorum sana; sen de
inanacaksın sana.

Sana yalan söyleyip, söz veremem, bu yolun sonu masallar ülkesi
ve hayaller kadar güzel bir hayat seni bekliyor diyemem.

Ama bir gün mutlu olacağını ve mutluluğun sana çok
yakışacağını söylemeden geçemem.

Acı bir burukluk vardır her zaman içinde. Bilirim, benim için ve için de öyle...

Ne kalabalıklar, ne sesler, neler ve kimler olursa olsun hayatında hep bir yalnızlık “hissi” hatırlatır kendini “bazen” sana.

Ve bazen o bazı zamanlar o kadar zor gelir ki sana, bazen ne yapacağını bilemezsin hayatta.

“Bazen” diyerek “ara sıra” gibi bir zaman diliminden söz edilir ama “bazen bazı şeyler” öyle şeyler hissettirir ki, “bazen” bir hissettiğin bütün bir ömre denk gelir.

Hayat Seni Sınarken...

Bazen “baş-baş” etmek gerekir

Bazen yeni bir yol çizmek gerekir ve ardına bakmadan gitmek.  z lsen de gitmekten vazgeçmemek...

Bazen mecbur kaldığın Şeyler vardır, gitmek gibi mesela ve gözyaşına yokmuş gibi davranıp g lmek gibi hatta.

Hayat  yle Őeylere mecbur ediyor ki seni; izahı yok yapılması gerekli. Mesela gitmek gerekiyorsa gitmeyi bilmeli!

Hem doğruları görmezden gelemezsin, doğruları yanlışa kurban edemezsin. Aksi halde sonrası çok daha acı; kendini vicdanına hapseder bir daha gökyüzünü de göremezsin.

Yani zor da olsa vakti gelince doğrunun atına binip yeni bir yolda koşturmak gerekli.

Hadi hem  zenlerin üstünü hem yeni bir yol çizelim.  zenlere baş-baş edip, “doğrularımızı” da alıp gidelim...

Bazen, her Őeyi bir “peki’ye” sığdırırsın

Bir süre sonra her Őeyden vazgeiyorsun. Kendini anlatmaya çalışmaktan ve aslında neyin neden olduğunu anlatma çabasından... Yoruluyorsun ve maalesef haklı da olsan artık boş veriyorsun.

Birçok Őeyin  nemi kalmıyor; haklı haksız olmak, kendini anlatmak ya da anlatamamak, anlaşılmak veya anlaşılamamak; her Şey anlamını yitiriyor ve geriye yalnızca ellerinden tutan “susmak” kalıyor.

Susuyorsun ve artık vazgeiyorsun. Anlatacak hiçbir Şey kalmıyor “susarak” bağırılıyorsun.

Ve sonra her Őeyi tek kelimeye sığdırıyor, “peki” deyip kabuğuna ekiliyorsun. Fazla s ze de gerek yok, zaten hiç mi hiç anlaşılmıyorsun(!)

Ne diyeyim?! Peki(!)

Hep başkaları mutlu, hep başkaları haklı olsun(!)

Peki neyse... Hayırlısı olsun.

Bazen gerçekleri görmezden gelirsin

An geliyor görmezden gelip, yok gibi davrandığın gerçekle yüzleşmek zorunda kalıyorsun! Artık içinde ne birilerini aklayabiliyor, ne gerçeğe yok gibi davranabiliyor ne de tüm iyi niyetinle onca zamandır yaptığın gibi; artık her şeyin, birilerinin ve bir şeylerin iyi yanlarını görmek için kendini zorlayabiliyorsun.

Bir süre sonra gücün kalmıyor, kendini kandıramıyor gerçeği kabulleniyorsun. Ve gerçeğe sırt dönüp, “yalancı mutluluklara” bel bağlamaman gerektiğini öğreniyorsun.

Gerçek acıdır, acıtır! Ama sen yine de gerçekle y zleş, içinde halı altına süpürme ve hiç kimseye eğer hak etmiyorsa değer yükleme!

 zerler, dikkat et kendine!

Bazen yalnız hissedersin

Sevdiklerinin seni  zmesine falan bir Őekilde tahammül edip dayanıyorsun da ihtiya n olduğu zaman seni yalnız bırakmaları canını fena yakıyor ama!

Değer verdiğin insanlar seni kırıp incitince “Affetmeyeceğim!” desen bile sonrasında kalbine yenik düŐüp affediyorsun da olması gereken zamanlarda omzunda ellerinin olmaması tamiri zor yaralar açıyor ruhunda.

Kırgın olduğunu biliyorum. Ve kırgınlık üzüyor, gözyaŐlarını da anlayabiliyorum.

Tabii ki her insan hayata tutunmak için baŐka eller de olsun istiyor ama yok, olmuyor iŐte. İŐte tam da bu yüzden sahip  ık kendine. Seni sana emanet ediyorum ve kendine iyi bakmanı istiyorum.

Çok sev kendini,  zme seni!

Bazen zamana bırakırsın

Bence her insan biraz yaralı, biraz kırgın, bir Őeylere, birilerine dargın ve biraz da kızgın...

Herkes  z nt lerine iyi gelecek bir merhem arıyor ama öyle bir merhem olmadığı gibi o merhemi içten bir tebess mde, yalan sinmemiŐ  güzel bir sözde ve “ikincisi” olmayan bir yüzde bulmaya çalıŐıyor.

 alıŐ yor da insan hormon karıŐ mamıŐ  saf organik sıcak bir g l c k bulmakta zorlanıyor. Yani umutlar yine bir baŐ ka bahara kalırken, zaman yine kalbin baŐ k Ő esinde ağırlanıyor.

Ve haliyle zamanı iyi ağırlamak gerekiyor; baharı getirecek de, yaraları saracak olan da o, baŐ ka bir  are görünmüyor.

– Ayağına terlik ister misin zamancığım?

Bazen açıkta uyuyakalırsın

Öyle, “Hadi unutayım” demekle falan hemen hiçbir şey unutulmuyor.

Anılar gibi, aklın gibi her şey içinde ve her şey seninle “dün” gibi!

İster evin salonunda, ister oturma odasında veya dünyanın en güzel yeri ya da başını alıp gittiğin dünyanın herhangi bir yeri...

Kalbin seninle, anılarda... Ve “anılara” yataklık yapan aklında...

Sadece biraz zaman! Zamana ihtiyacın var. Ve unutma zamana şans verilen yerde “umut” her zaman var.

Zaman; yararı da saracak, saçlarını da okşayacak ve o hüznle sen kanepede açıkta uyuyakaldığında “bi süre sonra” üşüme diye üzerini de örtecek.

Geçecek...

*Hiç beklemediğin bir anda
çat kapı yapacak mutluluk sana!
Evi temiz tut,
kendine çekidüzen ver mutlaka!*

Bazen yorulursun

Çok mücadele ettin,
Kendinden çok verdin.

Birilerini mutlu edebilmek için hep daha fazla fedak rlık ettin!
Ama yeter artık!

Ne dünyanın peşinden yetişebilirsin, ne sonu gelmez o beklentilerin tümünü karşılayabilirsin.

Dur, kendinle ilgilen biraz da. Hayat böyle geçmez ve inan uğruna abaladığın onca Şey bunca çabaya değmez!

Bir an önce g rmen ve en az herkes kadar kendini de mutlu etmen dileğiyle...

Bazen gitmek istersin

Hayat trl oyunlarla snarken seni, bir tarafn olmak zorunda; bana sz ver, sen kazanan tarafta olacaksn mutlaka.

Kesinlikle pes etmeyecek, pes etmeyi aklndan bile geirmeyeceksin ve ayaklarn titrese de hiç kimseye hissettirmeyeceksin.

Ayrıca hiçbir Şey için kendini bu kadar zme. Çok zlnce hiçbir Şey çok çabuk geçmiyor.

Yalnızca kalbin daha çok acıyor. Hem vcudun merkezi beyin değil kalp bence; kalbin ne denli çok acrsa her Şey o kadar içinden çıkılmaz bir hal alıyor.

Ayrıca bırakıp gitmeyi falan da çıkar aklndan. Hiçbir yere gitmeyeceksin, kalacak ve son glenin sen olduğunu herkese gstereceksin.

*Biliyorum
o küçük kalbinin kırgınlığı
dünyadan büyük senin! Ahhh!
Ama ben senin o yaralarımı severim...*

